

[Korsgaard.]

skaffer og anskaffer til Statsbanerne uden i Virkeligheden at have nogen stor Mulighed for at kunne forrente det paa Driften. For at faa en virkelig ærlig Finanslov paa dette Omraade tror jeg; man i langt højere Grad, end man hidtil har gjort det, maa gaa over til at tage meget betydelige Dele af det, man hidtil har taget som Anlægsudgifter, som Driftsudgifter. Jeg tror, dette er nødvendigt, og det vil altsaa sige, at for i Fremtiden at faa Balance paa det samlede Driftsbudget skal man have det endnu bedre, end man har haft det snart sagt i de bedste Tider i de senere Aar.

Jeg tror, der her er et Moment, som man i høj Grad maa regne med, og som ogsaa uvilkaarligt vil bevirke, at man fra Statens Side vil være mindre tilbøjelig til at anvende Millionbeløb til Ting, som i Virkeligheden slet ikke forrenter sig.

Her kan jeg f. Eks. pege paa en Ting som Købet af en Færge. Det vil vides, at der er Tale om at købe en ny Færge til ca. 3 Mill. Kr. Om en saadan er ønskelig eller ikke er ønskelig, kan der altid være forskellige Meninger om, men at den paagældende Færge i allermindste Maade skulde forbedre Statsbanernes Driftsøkonomi i Retning af at skaffe Indtægt, kan jeg vanskelig tro ret mange vil paastaa. Men naar dette ikke er Tilfældet, burde man ogsaa se den Sandhed i Øjnene, at vil jeg have en saadan Færge, saa maa jeg betale det med det samme af min Drift, ellers maa jeg lade være.

Dette med Optagelse af faktiske Statslaan til Gennemførelse af det Lovforslag, der her ligger fremme, giver mig Anledning til disse økonomiske Betragtninger vedrørende Statsbanernes Drift. Og da jeg ved, at den højtærede Minister for offentlige Arbejder tidligere har været en udpræget Ven af, at Statsbanerne skal betale, hvad det koster, og da jeg vanskelig kan tro, at den højtærede Minister kan benægte, at vi ved den Regnskabsform, vi har, er for tilbøjelige til at lade Anlægene løbe op, saa er det mit Haab, at man inden saa svært længe kan faa en bedre Udformning af dette Forhold, en Udformning, som jeg tror paa langt Sigt vil være af stor Interesse, ikke specielt for Statsbanedriften, men i Virkeligheden for Statsregnskabets Rigtighed.

Ministeren for offentlige Arbejder (Fris-Skotte): Jeg vil gerne først udtale en Tak til Ordførerne for de tre Partier, der har givet det foreliggende Lovforslag en

ubetinget og velvillig Tilslutning. Jeg kan ogsaa udtale en, om end lidt mere modereret, Tak til det ærede Medlem Hr. Slebsager som Ordfører for Venstre, idet han dog slog fast, hvad jeg betragter som værende af overordentlig stor Vigtighed, at denne Sag var en Sag af overmaade stor Betydning for Hovedstaden og dens omliggende Kommuner og for Befolkningen, at dette Spørgsmaal maatte løses indenfor mange Aar, og at hvis man ikke naaede til en hyppigere og hurtigere Drift, vilde Statsbanerne miste yderligere udover, hvad de havde mistet, af deres Konkurrencemuligheder med de andre Trafikarter. Denne Erkendelse tager jeg som et Bevis for, at der ogsaa indenfor Venstre er megen Interesse for dette Lovforslag, og jeg haaber da, at denne Erkendelse og denne Interesse skal medføre, at Lovforslaget vil komme igennem med enstemmig Tilslutning fra dette høje Ting.

Det ærede Medlem Hr. Slebsager vilde naturligvis med sin Udtalelse om, at Spørgsmaalet var af stor Betydning for Hovedstaden og Kommunerne, gøre det til et Spørgsmaal af lokal Natur, og det ærede Medlem rejste jo ogsaa i denne Forbindelse Spørgsmaalet om Tilskud fra de storkøbenhavnske Kommuner samt Lyngby og Søllerød. Det ærede Medlem sagde, at selv Regeringen havde jo i 1915 ment, at det var et lokalt Spørgsmaal, idet man overfor det Udvalg, der blev nedsat af Kommunerne, havde spurgt, om ikke de paagældende Kommuner vilde overtage det selv.

Det er alt sammen rigtigt nok; men der skete jo bare derefter dette, at de paagældende Kommune sagde nej, de ønskede ikke at overtage det. Og der skete saa derefter en Handel, en Overenskomst, hvorefter jeg ikke ser andet end, at det er Staten, der har overtaget det. Jeg er selvfølgelig villig til at drøfte med det ærede Medlem og hans Parti dette Spørgsmaal om Tilskud fra Kommunerne i det kommende Udvalg, men jeg maa paa Forhaand sige, at naar Regeringen ikke allerede er gaaet til at forhandle med Kommunerne om Tilskud fra disse, saa skyldes dette, at Ministeriet ikke, i hvert Fald ikke overfor de største Kommuner, København og Frederiksberg, har ment at have nogen moralsk Beføjelse til at stille et saadant Krav.

Regelen for Tilskud fra Kommuner ved Statsbaneanlæg — hvis man da kan tale om egentlig Regel, for det har i Virkeligheden ligget meget forskelligt — har oprindeligt været, at der gaves et mindre Anlægstilskud pr. Banekilometer til Nyanlæg. Jeg tror, det mindste, man har været nede